

Illustrissimo ac Reuerendiſſ. Domino,

**D. M A R T I N O
S Z Y S Z K O W S K I,**

**Dei & Apoſtolicę Sedis Gratia E-
piſcopo Cracouiē. Duci Seuerienſi, Vniuer-
ſitatis Studij Generalis Crac. Cancellario
digniſſ, &c. &c. omnimodam felicitatē.**

I*NTER alia Theologi Chriſtiani officia ac
munia, Illuſtriſſime Princeps, & Sacrorum
Omnipotentis Dei fideliffime & digniffime
Antifteſ. Hoc præcipuum & apprime neces-
ſarium eſt, Eccleſiam Dei, Ouile Chriſti, Vi-
neam ſpecioſam & electam Domini Sabaoth, ac Doctrinam
ſanam tanquam monile Spiritus ſancti precioliſſimū in col-
lo, ſinu, ac pectore eius repositum, cum omni vigilantia cu-
ſtodire, & ab erroribus ac infeſtationibus Hæreſiarcharum
pœnè innumeris, iſſdemq̃, continuis, tueri & vindicare. Cui
officio, ille, cum ſtrenuè non incūbit, ſtatim ab Omnipotēte &
Principali Spiritu, Eccleſiæ Dei Magiſtro, vocem indigna-
tionis & comminationis plenam, ad ſe directam, audiat eſt
neceſſe. Quo in precio ac valore, apud te ignauum & ſo-
cordem eſt, vinea electa & ſpecioſa, Omnipotentis Dei, ex
hominū*

EPISTOLA

hominibus sanguine Agni immaculati redemptis & Angelicis Spiritibus innumeris constituta? Cur singularis aper & ferus, te tacente & non resistente demolitus & depopulatus est eam? Animam tuam a te pro deuastatione eius, in pœnam requirã. Huic ergo officio, vt arduo & periculoso, ita simul omnifariam glorioso; licet, etiam quantumuis tranquilla Ecclesia, ac eius statu paccato existente gnauiter incumbere debeat; tamen potissimum tempore hoc malo, quo Spiritus infernales maligni portis omnibus inferni apertis, omnimodis conatibus & persuasionibus suis, Hæreses & Hæreticos omnes (eos nempe ex quorum tyrannico grege quilibet singularem ferum & aprum, vineam Christi Domini ac Christicolas vastantem & depopulantem constituat se,) perditissimè inuare contendunt & adnitiuntur. Hos enim isti nunc continuè stimulant, hos accendunt, hos armant, vt nauiculam Petri bellorum & versutiarum suarum fluctibus demergant, atque Christicolas depressos & subiectos, à vera Ecclesia, veroque Capite Christo Dño, æternum separent. Se verò ipsorum Caput, ex quo, malitiæ, versutiæ, & nequitia cumulus in eosdè defluat semper, tyrannicè in perpetuum constituent. Quæ omnia satis funesta, mala, idè illis contingunt, quia vocem Spiritus sancti loquētis per os Ecclesiæ Iesu Christi & Omnipotentis Dei veræ sponsæ, renuunt; vocem autem serpentis antiqui aduersarij generis humani capitalis & veterinosi propense audire, satagunt. Vsq; adeò, vt illud, quod olim à Spiritu Sancto prædictum & prænunciatū, Sap. 7. est, nunc ad
vium

DEDICATORIA.

Optimum & ad amissim, in istos & eorum deceptores quadret, Per inuidiâ Diaboli, intrauit mors in vniuersum mûdû, à cuius partibus omnes illi sunt, qui imitantur eû. Acrior quippè & crudelior mors ea est, quæ Corpora & Animas simul, mactat. Acriores & crudeliores partes ea sunt, quæ contrà Christum Iesum, Mediatorem generis humani, pacificantem, & instaurantem omniapoteestate sua, quæ in cœlis & in terris sunt, undiquaq; conspiciunt & impia arma sumunt. Et quæ, feritate sua barbari, ex Christicolis, viuus Iesu Christi Mediatoris membrû, arida & penitus emortua faciunt. Et si enim maligni hi Spiritus infernales, omnes conatus suos in hoc semper insumunt; vt contrà verum Deum, ac eius Diuinitatem veram, per Hæreses & Hæresiar-chas tendant; tamen præ omnibus ad hoc potissimum per ista funesta instrumenta sua collimant; vt Christo Domino Mediatori ac Redemptori generis humani, Verò Ecclesiæ veræ Capiti, obgiant & contraueniant. Eadem illa inuidia eosdem ad hoc exstimulante & inducente: vt sicut eorum nemo, cui Christi Domini Mediatoris inter Deum & humanum genus, Gratia, Satisfactio, Meritum, Hyposthasis, Natura Diuina & Humana profuerit, prodesseq; potuerit, inuenitur; ita vicissim hoc vnum machinantur, & adnituntur, quàm maximè, vt nulli quoq; hominum dentur, dariq; possint, qui ad vniõnem Christi Domini & Sanctæ Trinitatis, tam in Regno Gratiæ, quàm in Regno Gloriæ, aspirare & peruenire valeant. In quo, nè ipsorum conatus perditissimi,

A 3

succes-

EPISTOLA

*ſucceſſus habeant, quin potius retundantur, & caſi ac nulli
 euadant; Chriſti Domini Mediatoris generis humani, Na-
 turas, Hypotheſim, Gratiā multiplicem, Satisfactionē, Sci-
 entiam, Meritum, hiſq; ſimilia & connexa, in ſpatiis Acade-
 micis, ipſo Reſpoſionis mea pro loco inter Doctores obtinendo
 ſolenni & expectato die propugnare decreui. Hoc autem to-
 tum, ampliffimæ Dignitati atq; Auctoritati Illuſtr. C. V.
 tanquam baſi & Petræ cuidam firmiſſimæ innixus, aggre-
 dior. Quis enim neſciat? Vocatam eſſe Ill. C. V. ab Omni-
 potenti Deo, ut inter Eum, ac Clerum, & populum vniuer-
 ſum, ad Diœceſim Cmc. pertinentem, Medius ſit? orando, ſa-
 crificando, inſtruendo, erogando, Hæreticos vita eruditione
 ac moribus inculpatis frangendo, omnibus ſubueniendo, & æ-
 quitatem vbiq; locorum per Diœceſim ſtrenuè aſſerendo atq;
 vindicando. Chriſti Domini veſtigia ſecuta, ut ſicut Ille bo-
 na gubernatione mediante, pacificat ſemper omnia quæ in
 cœlis & in terris ſunt; ita quoq; Ill. C. V. bono regimine v-
 tens, Patriam vniuerſam, denariū Regis, Equeſtrem ordinē,
 Eccleſiæ ſuę Diœceſis, Cōſanguineos, Clientes, & domeſticos
 omnes pacificet. Uſq; adeò, ut hæreditas eius Sancta, & ſem-
 per manſum, hi omnes Ill. C. V. pacifici, vocari iure merito de-
 beant, quemamodum re ipſa ſunt. Augeat & foueat hæc
 dona tanta, & has tantas Gratiās quam longiſſimo tempore
 Omnipotens Deus in Ill. C. V. (quemadmodum olim in D.
 Martino Turonenſi, & Carolo Boromæo Mediolan. Episco-
 po in Eccleſiæ uſum auxerat) Ut ab illarū radijs; hoc eſt præ-
 clariffi-*

DEDICATORIA.

clarissimis vitæ Ill. C. V. totius actionibus, nos omnes illuminemur, accendamus, & in statu bono perficiamur. Irriget Ill. C. V. totam quoad Corpus & quoad Animam in dies magis ac magis vivifica Christi Domini Crux atque Passio, quam Ill. C. V. in Polonia, & potissimum Cracoviæ obliuionis quodam situ obduci & obliterari incipientem, à Sanctissimo & Maximo Pōtifice ex Vrbe Sanctæ rediens, sedulo non tantum in Ecclesiarum parietibus, sed etiam in cordibus hominum, quæ templa Spiritus Sancti sunt renouare, imò intimis recessibus ipsorum perpetuo infigere, adnixa est. Quoisso Ill. C. V. effecit, ut vsq; ad Regni Gratiæ, ac mundi finem, per Sancti Francisci Fratres & alios Confraternitatis Dominicæ Passionis salutiferæ socios, (nempe Ill. C. V. cooperatorum) Arboris Christi Domini Crucis preciosæ, in cordibus hominum fidelem plantationem, & ex eadem fructuum vitæ æternæ productionem & collectionem, habiturus sit. Quo nomine, semper bonos Ill. C. V. apud omnes, nomen, laudesq; in perpetuum manebunt. Et, si apud eos omnes, qui gubernatione Ill. C. V. adminantur, & quàm diutissime durare peroptant; non minus apud me cuius hactenus studium omne in hoc positum fuit, & est, ut à felicitis & auspiciis Ill. C. V. in gressus in Episcopatum Cracouiensem initio, vsq; ad extremum vitæ Spiritum, omnis mea Ill. C. V. desudet pro virili, industria. Huius officij ac studij mei continui erga Ill. C. V. hunc etiam præsentem ingenij mei partum, tanquam, fidelem, veracem, & plenum obseruantiam meæ

perpe-

EPISTOLA.

perpetuæ erga Ill. C. V. testem tertium, destino & mitto. Mitto autem, vt rerum diuinarum Doctor & Professor ad Personam, longè omnium Ampliſſ. in perfectionis apice conſtitutam, cui officium à Chriſto Dño Legislatore, Mediatore, & Redemptore impoſitum eſt. Laxare retia in hominũ peccatorũ, infidelium, & Hæreticorũ capturã, & ducere, in altum diſputationũ, Res fidei propugnantĩũ. Tuæ Clementiæ & Sapientiæ, Illuſtr. Princeps, & Senator erit. Non ſolũ, vt mea omnia in Academia Cracouienſi integra ac ſalua ſint, curare; ſed etiam ne ſemper in tenebris conticeſcam, prouidere. Proprium quippè Chriſoſtomo S. teſte Epiſcoporum ac Principum poſt Deum eſt, ingeniorum lucernas accendere & accenſas in candelabris preciſis eaſdem reponere. Cum enim in perfectionis apice conſtitutus, Apoſtolorum Hæres, Seueriæ Dux, Cracouiæ Præſul, Regis & Regni Senator, & Academiæ Digniffimus Cancellarius ſis, omnia tibi vt obediant & pareant; eſt neceſſe. Cooperante ad hoc, Chriſti Domini Legislatoris, Mediatoris, & Redemptoris, multiplici Gratia & Potētia, cuius eſt proprium inſtaurare omnia quæ ſunt in cœlis & in terris; procurareq; ſalutem omnium, & maxime fidelium, vt vitam habeant & abundantius habeant. Optimè & quam diutiſſimè I. C. V. valere peropto. Ex Maiori Acad. Crac. Collegio. Die   Menſis
Anno Domini, 1628.

Quæstionis Corpus.

AN Christus Dominus, Mediator Dei, & hominum, secundum humanam naturam, Hypostasi Verbi Diuini, sine personalitate propria unitam; capax fuerit Habitualis Gratiæ, ex præsentia Diuinitatis in Anima eius humana præuia dispositione liberi arbitrij ipsius, causatæ; in esse Gratiæ simpliciter & ab Intrinseco Infinitæ, secundum quam, non solum ipse ad se plenitudinem habuit, sed etiam hominum & Angelorum Caput hoc modo fuit, vt in homines quidem, tanquam in Corporis sui mystici membra, per Poenitentiam reparanda, mediante Humanitate sua condignissima, Gratiā, Prædestinationem, Iustificationem, Motus spirituales, Vitā Gratiæ nutrientes, Gloriam Essentialem, hisque similia; in Angelos autem stantes, & nulli lapsui obnoxios, sola Accidentalitā dona, & Præmia varia; Physicè seu ad modum Causæ Physicæ; influxerit nec ne?

B

CON-

Conclusio I.

CHRISTUS Dominus, Mediator Dei, & Homi-
num est.

COROLLARIA.

1. *Errant Eutychiani, Nestoriani, & omnes il-
li Hæresiarchæ, qui Christo Domino Mediatori, vel
Unam naturam tantum, vel cum duabus naturis, Hy-
posthases duas, vendicant.*
2. *Christus Mediator naturam Diuinam, & na-
turam humanam sola Hyposthâsi Diuini Verbi ter-
minatam ac completam, possidet.*
3. *Christus Mediator, per humanitatem Diuini-
tati iunctam, ac Hyposthâsi Verbi terminatam, offi-
cium & munus Mediatoris executus est, exequitur,
& usq; ad Regni Gratiæ finem, exequetur.*
4. *Christus ratione humanæ naturæ ac ut Suppo-
situm naturam humanam terminans, Mediator est;
unde & Propitiator in sanguine. ad Rô. 4. C. vocatur.*
5. *Mediatoris officium & munus multiplex est;
sanctissimam Trinitatem manifestare, Mereri, satis-
facere, Ianuam cælestem per peccata clausam aperi-
re, Peccata Originalia & Actualitya mortalia abolere,*

Genus

Genus humanum Deo reconciliare, Euangelij legem nouam fundare & promulgare, Sacramenta instituire, Effectus Sacramentorū extra Sacramenta virtute Eminentiae ac Excellentiae operari, Sacramentis ut Gratiā contineant, & eandem vera virtute instrumentali attingant & efficiant, virtutem conferre, per Gratiā Ordinis Diuini rem, potestate ordinaria homines lapsos iustificare, in vitam aeternam efficaciter & infallibiliter transmittere; & deinceps.

6. *Christus Dominus, sicut per Humanitatem à Gratiā eleuatam merebatur, Satisfaciebat; ita & per eandem ut sic acceptam, Mediatoris munus praestabat, quale purus homo, ac pura creatura rationalis, quamuis Gratiā & Charitate informata, exequi condignè nec potuit, nec potest; Vnde ad Timot. 3. & ad Hæbr. 9. habetur. Unus est Mediator Dei & hominum, homo Christus.*

7. *Ministri Sacramentorum, siue Papa, siue Episcopi, siue Presbyteri; licet Sacramenta verè conficiant, & fidelibus dispensent; tamen quia interiores Sacramentorum influxus non operantur, quos solus Christus Dominus, & in Sacramentis, & extra Sacramenta Legis Nouae, in membris suis*

operatur; Mediatores in rigore & in omni proprietate, vocari nequeunt; unde de solo homine Christo Mediatore C. firmiter de summa Trinitate, & Fide, Catholica statuitur; Eius unam etiam stillam Sanguinis, redimere ac saluare genus humanum, ob coniunctionem ad Verbum, potuisse.

Conclusio II.

CHRISTUS Dominus secundum humanam naturam, capax fuit Habitualis Gratiae, ex praesentia Diuinitatis in Anima eius rationali, dispositione liberi Arbitrij mediante, causatae.

COROLLARIA.

1. *Christus Dominus opus habuit Habituali Gratia, utpote sine qua Anima eius rationalis; nullo modo Deum propinquissime per cognitionem & amorem attingere, neque Actiones humanas simpliciter supernaturales edere, potuisset.*

2. *Christo tamen Domino, ex parte Suppositi operantis, non erat Habitualis Gratia simpliciter necessaria ad id, ut operationes eius humanae, essent gratiae perso-*

personali gratitudine, atq; ex hac parte præmij supernaturalis meritoriae

3. *Christus Dominus, ita capax fuit Habitualis Gratia, ut tamen capax non fuerit Filiationis Adoptivæ, velut purus homo & Angelus; sed solum Filiationis Divinæ Naturalis, ad quam prædestinatus fuit; sicut neq; capax fuit, Fidei, Spei, Pœnitentiæq; virtutum.*

4. *Christus Dominus, quia fuit ad Filiationem Divinam Naturalem prædestinatus, ideò Angelorū est Causa prædestinationis, Finalis & Exemplaris, Hominum verò etiam iam Effectrix, iam Formalis, & Exēplaris, iam & Media seu Meritoria Causa est.*

5. *Christo Domino collata est Habitualis Gratia in instanti Conceptionis, post præviam dispositionem liberi Arbitrij; sicut & adultis confertur.*

6. *Esto Christus Dominus, disposuerit se in primo instanti Conceptionis ad Habitualement Gratiam, tamen eam non promeruit; uti neque Unionem suam, Hyposthaticam, Essentialem Gloriam, Beatitudinis Animæ suæ continuationem; imò neq; Scientiam Infusam, vel Virtutes Morales Infusas promeruit, nec promereri potuit.*

7. *Christi Domini Habitualis Gratia, posterior fuit Unionis Gratia, non ordine temporis, sed naturæ; fuit verò ex præsentia Diuinitatis causata in Anima eius, sicut ex solis præsentia lumen in aëre causatur.*

Conclusio III.

Christi Domini Habitualis Gratia, in esse Gratiæ, Simpliciter & ab Intrinseco, Infinita est.

COROLLARIA.

1. *Gratiæ Habitualis Christi Infinitas, ab Intrinseco attendi debet, non ex acceptatione sola Diuina, sed ratione Suppositi in quo est; hoc enim, ita ad Actionem concurrat, per se, Ut infinitas quam ab eo desumit Gratia, Intrinseca habenda sit.*

2. *Infinitas hæc Gratiæ Habitualis Christi Domini, secundum Dignitatem Moralem & ab Intrinseco, saluatur bene sine aliquo modo infinito intrinseco, frustranee & non de mente D. Thomæ in eadem Gratia ab aliquibus posito.*

3. *Gratia Habitualis Christi Domini in esse Physico considerata, ita finita habenda est, ut augeri possit.*

possit, sicut & in hominibus alijs, neque enim est al-
terius Speciei hac in parte, à Gratia Habituali cuius-
libet hominis ad Speciem humanam pertinentis.

4. *Adbuc tamen Christi Domini Habitualis Gratia, est infinita simpliciter, quia in esse moris, si-
ne aliquo addito, infinita est.*

5. *Christi Domini Habitualis Gratia, secundum
dignitatem, Moralem ita infinita censenda est, ut à
Deo Gratia maior produci, etiam neque per poten-
tiam eius absolutam, potuerit.*

6. *Gratia hæc Christi Domini, dicitur Connatu-
ralis eidem, non quod sit Propria Passio Unionem eius
Hyposthaticam consequens, sed quia debebatur
Christo Domino ac Naturæ eius Humanæ, quâ rati-
one est, Deus Homo.*

*Christi Hominis, Filij MARIE VIRGINIS,
Gratia Hyposthatica illa censenda est, per quam
Humanitas eius atomica, ad Esse Diuinum, Perso-
nale, Naturale, ac Essentiale, Verbi Diuini, acci-
piebatur. Habitualis autem, per quam Anima eius
humana incomparabiliter gratior omnibus Creaturis,
reddebatur; & eius Actiones Formaliter superna-
turales, & proximè attingentes Deum, efficiebantur.*

Con-

Conclusio IV.

CHRISTUS Dominus, Gratiam Habitualement tam habuit, vt per eam, & ipse plenus fuerit, & in homines, tanquam Caput in membra per Pœnitentiam reparanda, mediante humanitate sua, Gratiam, Gloriam Essentialē, hisq; similia; In Angelos autem bonos & persistentes, sola Accidentalialia dona & præmia Physicè influxerit.

COROLLARIA.

1. *Christi Domini Habitualis eadem Gratia; quā replebat ipsū, à Doctore Angelico, Gratia Particularis Personæ dicitur; quā autem replebat & replet Angelos & homines pro capacitatis & dispositionis eorum diuersitate, Gratia Capitis ab eodem vocatur.*

2. *Christus Dominus secundum Gratiam Habitualement, sibi quā est Deus Homo debitam, est Caput Hominum & Angelorum, ad Militantem, Satisfacientem, & Triumphantem Ecclesiam, ceu Mysticum Corpus suum, pertinentium.*

3. *Christus;*

3. *Christus Dominus, etiam per Humanitatem ut
strumentum ac organum Diuinitati coniunctum,
Capitis officium exequitur.*

4. *Capitis officium est, influere in membra quorū
est Caput, vitam Gratiae, Prædestinationem, Justifi-
cationem, Miracula, Gratias gratis datas, Prophe-
tiam, Spirituales Motus vitam Gratiae conseruan-
tes, & augentes, Donum Perseuerantiæ, Gloriam, &
his similia dona ac præmia, iam in vsum Ecclesiæ,
iam etiam in honorem Dei: non tamen, eodem mo-
do hæc, cum Mysticum Caput sit, influere.*

5. *Christus Dominus, etsi sit caput hominum, &
quantum ad Corpora, & quantum ad Animas,
principalius tamen quoad Animas: unde secundum
statum innocentiae eatenus fuit solum Caput hominum,
quatenus eis conferenda fuit Gratia, ex Meritis
Mediatoris, ac quatenus is ipse status, per Adæ &
Eux Poenitentiam, ac eius posterorum, fuit reparan-
dus, ac reparatus postea de facto est.*

6. *Christus Dominus, in quantum est Caput Ho-
minum, influit in homines ad Corpus suum Mysti-
cum pertinentes, per Humanitatem à Gratia ele-
uatam, Gratiam, & alia dona, non solum moraliter*

Et Meritorie, sed etiam ad modum Cause Ph
absq; eo tamen, quod Humanitas eius sit Prin
Gratie Causa, cum instrumentalis solum sit

7. Christus Dominus, quâ Deus Homo; ita A
rum est Caput, ut nihilominus non influat in eos.
Gratiam Habitualement, aut Essentialement Gloriam, sed
solum illuminationes permultas ac continuas, de My
sterijs Gratie, Et Præmia Accidentaliter varia: Et
illas quidem, ut Principalissimo Doctore, ac Ecclesiæ
utriusque Sponso, hæc verò ut Iudici Vniuersorum,
conferre Et influere, ex officio incumbit.

8. Christi Domini, Habitualis Gratia, eleua
bat Humanitatem Eius condignissimam, ad inter
ponendum Meritum; ratione autem Suppositi Diuini,
meritum Eius erat simpliciter infinitum.

9. Meritum Christi Dñi, secundum legem ordina
riam, Et cum omni proprietate, iam quo ad esse Actu
ale, iam quo ad Possibile infinitum Simpliciter fuit.

10. Præmium quoque eius omne fuit his modis si
militer infinitum: Et Actus etiam per quos meruit
illud, erant infiniti valoris Et precij. Meruit autem,
Sibi, Hominiбус, Et Angelis.

QVÆSTIO

Ad cap: Præterea.

De officio & potestate Iudicis Delegati ext.

Iuncta L. Vnica

ff. Si quis ius dicenti non obtemperauerit.

V Iudex Delegatus, simpliciter ad causam terminandam, & quod iustum fuerit exequendum datus, partes in iudicium citare; & si non paruerint, tanquam contumaces punire; & reliqua omnia, quæ ad causæ decisionem, tam in præparatorijs, quàm in probatorijs, spectare de iure, solent, plenariè exercere possit, necne?

CON-

CONCLUSIO I.

Iudex Delegatus simpliciter ad causam terminandam, & quod iustum fuerit exequendum datus, partes iuris experiundi causâ, ad suum iudicium citare potest.

COROLLARIA

I.

Omnino, ut valeat sententia, debent esse presentes vel legitimè citati, omnes illi, quos negotium tangit; alias si aliqui sint presentes, aliqui non, nec citati, non valet, quod actum est, nisi quoad presentes, vel citatos.

II.

Citatio in quouis subsellio, ita est de substantia iudicij, quod ex defectu citationis, processus sit ipso iure nullus: nec Princeps ipse, qui supra leges est, defectum citationis supplere potest.

III.

Quando Iudex Delegatus non habet certam formam iniudicando sibi præscriptam, tunc iuris Communis dispositionem sequi debet, alioquin si secus faciat, non meretur dici Iudex.

IV.

Nemo Iudicum, tam Ecclesiasticorum quàm secularium, æquè Ordinariorum, quàm Delegatorum, suo sensu in iudicijs & a-
Etio-

tionibus; sed prout Canonum ac legum statutis, aut rescripto speciali, vel moribus prout est, regi debet.

V.

Delegatus Apostolicus, si de alijs pronuntiavit, quàm quod ad eam causam pertineret; etiam si citatione prout, nihil egit; & Arbitrarius, qui iudicavit ultra comprehensa in Compromisso.

C O N C L U S I O II.

Iudex Delegatus simpliciter ad causam terminandam, aut quod iustum est decernendum datus, potest citatos legitime, si non paruerint, in veniendo, aut respondendo, tanquam contumaces punire.

C O R O L L A R I A.

I.

Nemo ex suo dolo & contumacia, reportare debet commodum, tam in iudicio, quàm extra.

II.

Non excedit fines mandati Delegatus simpliciter, quando severitate Ecclesiastica, aut etiam multa, coarctet mandato aliquin peremptorio obtemperare nolentem; nisi forte fuerit legitime recusatus, & ut suspectus, ex iuris prescripto allegatus, aut ab eo legitime appellatum.

III.

ACideo ob contumaciam excommunicatus, non est absolvendus ab excommunicatione, aut audiendus, nisi refusus expensis contumacialibus Actori, & cautione præstita, de parando mandatis Ecclesiæ.

IV.

Merito sanè, contumax habetur in iudicio pro præsentī in suum præiudicium; imò verò pro confesso, dum non respondet Articulis, vel non vult iurare de calumnia, sin ad actus istos speciatim fuit citatus, perditq; beneficium appellationis.

V.

Sed & Actor contumax, potest citato venienti ad terminum, in expensis propter hoc factis condemnari, nec debet admitti ad captam licem prosequendam, priusquam cautionem fecerit, de persistenā in iudicio, potestq; reo instante definitiva ferri sententia, lite alioquin non contestatā.

CONCLUSIO III.

Iudex Delegatus per simplicem commissiōem datus, omnia, quæ ad causæ decisionem, tam in præparatorijs, quàm in probatorijs spectare de iure solent, plenariè exercere potest.

COROLLARIA.

I.

Delegatus simpliciter, potest virtute Delegationis, deligere sibi cursores, cum citationibus, & si faciat falsam relationem, eun-